

Iraqi Turkmen Human
Rights Research
Foundation

Sammanfattning av den verkliga historien om Telafer katastrofen: Hur det sekteristiska Hatet infördes till staden och betydelsen av kurdiska miliser

Date: November 22, 2008

No: Rep.34-K2208

Innan vi diskuterar Telafer frågan är det viktigt att nämna de viktiga egenskaperna för regionen och dess befolkning, och varför den styrande makten i Irak kämpar för regionen och försvårar lösningen av Telafer problemet.

Telafer är belägen i ett viktigt läge i nordvästra Irak. Den ligger ca 60 km från Mosul, 85 km från Turkiet och 70 km från Syrien. Telafer ligger mellan den så kallade irakiska Kurdistan "och den så kallade syriska Kurdistan" och Sinjar, som åberopas av kurderna som en del av deras region. Telafer anses av kurderna som ett hinder i vägen för enandet av de kurdiska regionerna i den "stora Kurdistan". Den geopolitiskt viktiga Rabi'a gräns porten, mellan Irak och Syrien, är också belägen i Telafer distriktet. Denna port inför massor med pengar för kurder. Genom att kontrollera Telafer regionen, kommer kurderna också att ha makt över den nya gräns porten som är tänkt att vara öppet mellan Turkiet och Irak. Denna port kommer också att allvarligt minska de enorma inkomster som Barzani får från Khabur gräns port mellan Turkiet och Irak.

Olja fälten i Ayn Zala, som är belägna norr om Telafer, är en annan viktig skäl till välstånd i Telafer, genom vilket den strategiska Kirkuk - Yumurtalik oljeledningen passerar. Ett annat ekonomiskt skäl till att kurderna vill styra Telafer är dess fertila mark. Enligt experter, om bevattnings projektet i regionen är fullbordat, blir inkomsten från grödor lika stor som oljeinkomster .

Telafer regionen styr Aski Mosul sjön med sin damm som producerar för närvarande cirka 500 megawatt och vars produktion skulle kunna ökas under normala förhållanden. Populationsstorleken av Telafer distriktet uppskattas vara cirka en halv miljon. Befolkningen i distriktet består till stor del av turkmän (80 %), och den centrala delen är bebodda nästan 100 % av turkmän. Den religiösa strukturen är 75 % sunniter och 25 % shiiter. De är i nära kontakt med varandra och blandäktenskap är vanligt mellan de två sekterna.

I decennier, särskilt under de senaste 35 åren, har människor i Telafer drabbats hårt av förtryck, förföljelse, vårdslöshet, marginalisering och assimilation politik till en sådan grad att Talefer såg ut som en stad från artonhundratalet innan ockupationen och förvandlades till ruiner därefter. Folk i Telafer har lärt sig att leva med dessa omständigheter för att undvika stridigheter.

Inom 2 dagar efter Bagdads fall, den 11 april 2003, lämnade Ba'ath regim myndigheter, säkerhet och polis systemet och regeringens fullmäktige Telafer och det uppstod en stor säkerhets vakuüm. Telfers framstående personer tog kontroll av staden och skyddade staden från plundring. En rådgivande kommitté bildades som hade till uppgift att ta hand om vaktade officiella byggnader och ägodelar och hindrade plundring av dessa byggnader. I en konferens till den här rådgivande kommittén den 15 april 2003, meddelade major Khalil Ibrahim, som hade på sig Personal Brigad rang uniformer, att koalitionsstyrkorna hade gett honom ansvaret för staden och att de Pashmarga (kurdiska Miliser) kommer att marschera in i i staden på samma dag och att den rådgivande kommittén bör välkomna de Pashmarga som befriare. De irakiska flaggorna levererades till invånarna och kommitté medlemmar gick ut till stadens utkant för att välkomna Pashmargas.

När de Pashmarga kom in i staden, gick de omedelbart till polis stationen och slet sönder Irakiska flaggan och hissade upp Barzanis gula flagga istället. När turkmenska ungdomar upptäckte detta, rusade de in i polis stationen och tog bort den kurdiska flaggan och återigen

hissade upp den irakiska flaggan på stängen. Det var första tillfället att vara osams med kurder. Dagen efter upptäckte folk i Talefer att Pashmarga trupper hade ockuperat regeringsbyggnad och tullkontoret och utsett en kurdisk guvernör för deras stad och att de hade börjat plundringen av offentliga kontor och överföra alla de handlingar, möbler etc till det kurdiska området på samma sätt när de kom in i staden Kirkuk. Samtidigt började Pashmarga trupper rädsla turkmenska bostadsområden under förevändning att de letade efter statliga fordon. Detta ledde till att invånarna började angripa regeringsbyggnad och tullkontor och satte eld på dem för att tvinga Pashmargas att lämna dessa byggnader och en annan stor byggnad som Ba'ath ledarskap brukade använda som huvudkontor. När det turkmenska samhället i Talefer fortsatte att visa motstånd och skada flera av dem, blev Pashmarga milisen tvungen att lämna staden efter att de hade plundrat alla offentliga och statliga byggnader. Dessa händelser gav de Pashmarga ett dåligt rykte i Talefer.

En vecka senare, skickades Jowdat Nadjar till staden av Barzani för att berätta för det turkmenska samhället att Barzani var mycket upprörd över de begådda förseelserna. Barzanis sändebud till Talefer invånare sa att de bör inse att de är en del av Kurdistan och bör vara under hans kontroll. Det turkmenska samhällets svar var att Pashmarga milisen hade börjat angripa dem och att kurder bör inse att Talefer inte är en del av så kallade Kurdistan.

Trots detta, har det kurdiska ledarskapet öppnat två kontor i Talefer, en för PUK och en för PDK, och de började tvinga människor att ansluta sig till dem. De erbjuder massor av pengar till dem som accepterar att ansluta sig till dem. Talefer rådgivande kommitté medlemmar bjöds in till Erbil och blev lovade en stor summa pengar. Därefter intensifierade kurderna sina försök med hjälp av den kurdiska suppleanten till Mosul guvernören, Mr Khasraw Göran, för att hitta anhängare för sina stadsfullmäktige i de allmänna och lokala irakiska valet, och för att utse en ny regering suppleant. De hoppades att deras män, kurder eller de som har "köpts", skulle vinna, men de gjorde det inte trots manipulation. Under tiden, intervjuade Al-Arabiya TV Massoud Barzani och som svar på en av de frågor som ställdes till honom sade han att om Turkiet skulle öppna en annan gränsgård i Irak nära Rabi'a, skulle detta påverka inkomsterna från Habur gränsgate. Han sa: "Vi kommer aldrig att acceptera detta och vi kommer att använda våld om det är nödvändigt". Kurderna fortsatte att öka i regionen och utvidgade den kurdiska politiska representation och uppgraderat sin politiska tyngd. Som en följd till detta, ökade motståndet från Talefer människor. I en attack mot en kurdisk konvoj, skadades eller dödades flera medlemmar av det kurdiska ledarskapet .

När det kurdiska upploppet började i Hassaka och Qamishly i Syrien den 13 mars 2004, skickade Barzani tiotals av hans anhängare till Syrien som ett tecken på solidaritet. 45 av Barzanis män greps av den syriska gräns myndigheter och transporterades till närmaste irakiska polis station som är Talefer polis station. Den kurdiska suppleanten till Mosul guvernör, Mr Khasraw Göran, bad chefen till polisen och regeringens representant i Talefer att befria dem, men de båda vägrade. De kurdiska myndigheterna ilska riktades sedan mot polis chefen och regeringen representant i Talefer. En vecka senare, anklagades den här polischefen för samarbete med terrorister och sparkades från sin post och arresterades.

Under denna period, lämnade de amerikanska trupperna staden och övergav säkerhetsfrågorna till stadens säkerhetsavdelning och polisen. De kurdiska Pashmarga ofta besökte staden som en del av Iraks nationella vakt och låtsades ha ärenden på stadens sjukhus eller kom för att få sina löner. De brukade skjuta slumpmässigt och blockera gatorna. Men de möttes med motstånd och vissa av dem skadades.

Trots misslyckandet att ha Talefer turkmän under sin kontroll, fortsatte kurderna sitt våld mot staden. Den 2 september 2003, inrättade den kurdiska militanta Pashmargas ett kontroll kontor i Abu Maria område och började förolämpa de som skulle lämna eller komma in i Talefer. Samma dag attackerades 35 bilar av kurder, rutorna blev sönderslagna och folk knuffades omkull med gevär kolvar.

Talefer utsattes för flera militära operationer under vilka många invånare dödades på grund av slumpmässiga bombningar. Den 5 september 2004, omringade den kurdiska Pashmargas i det irakiska nationella gardet med stöd av amerikanska trupper Saray kvarter i staden och

hävdade att de tänkte söka efter rebeller. Invånarna visade motstånd och en hård kamp ägde rum och flera militära fordon förstördes och en amerikansk helikopter sköts ned. Flera turkmeniska invånare dödades inklusive barn och kvinnor.

Trots att invånarna i Telafer fick ett 5 dagars ultimatum för att diskutera situationen med myndigheterna, var flera myndigheter i Talefer övertygade om att de amerikanska trupperna kommer att attackera staden före slutet av ultimatumet. Telafer attackerades av stridsvagnar och helikoptrar. 85 människor dödades och 235 skadades inklusive barn, kvinnor och äldre människor. 350 hus, affärer och bilar skadades. Den Turkmeneli Radio-TV-station förstördes totalt. Fem bomber kastades av amerikanska helikoptrar mot deras byggnad. Tusentals familjer flydde till närliggande byar och städer.

De här militära operationerna fortsatte en vecka och staden var helt omringad. Ambulanserna hindrades från att komma in i staden för att överföra de sårade människorna till sjukhusen. Det är värt att notera att Telafer är en stad som är nästan helt turkmeniska. Den i sin tur är uppdelad mellan en sunnimuslimsk turkmenisk majoritet och en stor shiamuslimsk turkmenisk minoritet.

Iraks shiiter, som var de mest förtryckta delen av det irakiska samhället under Ba'ath regimen, har fått nytt liv och börjat skaffa sig ledande positioner i Irak. I Telafer, återvände den turkmeniska shiitiska ledare Taqi al-Mawla, som var i Iran, in i staden med ceremoni. Den shiitiska ceremonin i Muharram var organiserat. Deras dominans i förvaltningen i regionen blev tydlig. Senare sparkades lokala regeringens ställföreträdare. Al-Mawla första ogillade den sunnimuslimska personal i Youth Center och utses shiiter. De fortsatte sina försök att kontrollera valet i distriktet och att utse en shiitisk regerings suppleant. Men de lyckades inte vinna valet. Enligt befolkningens lojalitet i distriktet, valdes endast två shiitiska medlemmar och en biträdande sunnimuslimsk kommunfullmäktige utsågs.

De politiska institutioner av den shiitiska turkmeniska i Telafer var:

- ✓ Högsta rådet för den islamiska revolutionen.
- ✓ Islamiska al-Dawa partiet.
- ✓ Turkmeniska al-Wifak Movement.
- ✓ Islamiska unionen av den irakiska turkmeniska.

Skottlossningen i Hassan Koy kvarter den 5 september 2004 enligt beskrivningen ovan, ansågs vara en av de viktigaste provocerande händelser som startade oroligheterna i Telafer. Alla var senare överens om att händelserna hade orsakats av de shiitiska trupper som hade börjat etablera sig i Telafer Citadel(borg).

Den irakiska turkmeniska Fronten (ITF) trädde den politiska området i Telafer långsamt men stadigt. Trots att de inte hade mycket erfarenhet och inga planer och trots många hinder och svårigheter, lyckades ITF bli en viktig faktor i det politiska området inom en kort tid eftersom de var till mycket stor nytta till människor i Telafer mellan den 9 april 2004 och den 9 september 2004. Under denna period, etablerade ITF sina kontor och organiserade sina medlemmar för att konkurrera med de andra politiska grupperna. De var till stor och värdefull hjälp till invånare och lyckades få det absoluta stödet från folk i Telafer :

- ✓ -Deras sjukhus var utrustade med alla typer av nödvändiga utrustningar.
- ✓ De obotliga fallen skickades utomlands för behandling.
- ✓ Ett nytt och modernt sjukhus var planerat.
- ✓ En radio-och TV-station byggdes och en tidning publicerades. Planer gjordes för att bygga en idrottsanläggning.
- ✓ Eleverna skickades utomlands för att slutföra sina studier som hade upphört efter ockupationen.
- ✓ Öväntat stort antal personer i Telafer började gå på kurser på turkiska språket. Antalet studenter både kvinnliga och manliga yngre än 18 år var sju tusen i de kurser som anordnades under 2004
- ✓ Tiotals andra projekt fortfarande väntade på att realiseras.

ITFs framgångar och framträdandet av turkmän som en makt i regionen ansågs vara

ogynnsam av ockupationsstyrkorna, de shiitiska och kurdiska myndigheterna. Följaktligen var den irakiska turkmenska frontens byggand, som hade i sig Turkmeneli TV-sändare, salar för undervisning turkiska språket och andra ITF kontor, de första målen av amerikanska helikoptrar i senare angrepp på Telafer.

Det är viktigt att kommentera situationen i Telafer direkt efter ockupationen. Telafer människor ville ha en fredlig period efter ockupationen. De förväntade sig att Ba'ath era förtryck upphör och att regionen skulle leva i välstånd. De amerikanska soldaterna flyttade sig fritt i staden. De besökte regeringens kontor, hus och affärer utan problem.

Men i stället för välfärdssamhälle hände motsatsen:

Det var väl känt att det inte fanns några fabriker, anläggningar och byggarbetsplatser i Telafer. Som följd till detta var människor beroende av jordbruk och tjänster inom Regeringskansliet. Antalet rekryteringar i den irakiska armén, polisen, Ba'ath partiets institutioner och medier var höga. Ba'ath partiets representation i Telafer var en hög Branch. Under de deba'athification processerna, sades ett stort antal personer i Telafer upp från arbetet. Absolut stöd av USA trupper till kurderna i deras ansträngningar att kontrollera regionen ledde till fientliga kurdiska operationer mot Telafer människor. De började bryta sig in i husen och gripa oskyldiga invånare.

Kommunens tjänster, hälsovård och utbildning försämrades allvarligt.

Dessutom blev atmosfären i Telafer alltmer fientlig mot regeringen, beroende på det växande motståndet i Irak i allmänhet och Telafers läge nära den syriska gränsen. Som resultat till detta, började aggressiva attacker mot ockupationens trupper och de som samarbetade med dem. De politiska makter som ville kontrollera Telafer lyckades övertyga ockupation myndigheterna att angripa staden den 5 september 2004.

ITF har spelat en viktig roll i att föra Telafers röst in i den internationella arenan och i att sätta stopp till attacken inom en kort tid. Abdullah Güls förklaringar (Turkiets utrikesminister) uppmuntrade Talefers invånarna och försäkrade hoppet på en bättre framtid och spelade en viktig roll i att stoppa attackerna. Efter vapenvilan, började den turkiska Röda halvmånen förse regionen med alla typer av dagliga behov. Andra stora hjälp också fördes in i staden från de andra turkmenska regionerna i Irak. Detta ytterligare förstärkte ITFs ställning i regionen och dess anhängare började öka. Under den här svåra perioden, fick invånarna i Telafer ingen hjälp från den irakiska regeringen.

Efter det att de militära operationerna hade stoppats, började det sekteristiska hatet förtära samhället inifrån. Regeringens ställföreträdare, Mohammed Amin al-Othman, och borgmästaren avskedades. En pro-kurdisk shiitisk kommun suppleant utsågs, Taleb Wahab, och företrädaren för Kurdistan Democratic Party från shiitiska sekten, Mr Mukhtar Ismail, utsågs som borgmästare. Sex hundra och trettio sunnimuslimska poliser avskedades, trots att de hade varit i tjänst i 15 - 30 år, och som ersätare utsågs shiitiska poliser från endast tre Telafer stammar. Det visade sig senare att den ny tillsatta kommunen och vice borgmästaren fungerade dåligt och de ersattes av andra pro-ockupation personal. Överste Ismail Faris från Sada stammen, som nyligen hade utsetts till polischef i Telafer, spelade en viktig roll i dessa händelser. Följaktligen attackerades hans hus och brändes ner av motståndsmän och några av hans släktingar dödades. Sada stammens medlemmar som försökte skydda honom blev också mål till attack av motståndsmän.

De kurdiska makthavarna som ville ha kontroll över Telafer regionen, utnyttjade kaosen och försökte att göra allt för att förhindra förhandlingarna för att sätta stopp på oroligheterna i området under den följande perioden.

Kurdernas försök att ha kontroll över regionen fortsatte. Flera viktiga personer och chefer för stammar i Telafer, inklusive Abdullah Weheb Aga, Tawfiq Sayyid Khalil och Hadi Idris Muratli uppmanades att möta kurdiska myndigheterna. De fick ett förslag om att inrätta paramilitära enheter från Telafer stammar som skulle utbildas i Sulaymaniya och finansieras av kurderna. Förslaget avvisades. Folk krävde att de 630 poliser som hade avskedats skulle återvända till tjänsten igen men deras krav avvisats av myndigheterna.

Folk fortsatte att övertyga polischefen, Mr Ismail Faris, och hans stam för att låta de

avskedade poliser återvända till sina tjänster. Trots förberedande överenskommelse med polis chefen, höll han inte sitt löfte på grund av påtryckningar från Bagdad. Strax efter detta, började de militära operationerna mellan det irakiska nationella gardet och ockupationen trupper på ena sida och rebellerna på andra sidan. Mord, kidnappningar, bombattentat och exploderande Booby-fångade bilar drabbade området. Tre hundra invånare dödades. De flesta var oskyldiga. Många skadades och omkring tre tusen greps. Den irakiska regeringen gjorde ingenting för att stoppa massakern och tolererade de aggressiva händelserna mot människor i den drabbade staden. Regeringen och ockupations medier rapporterade händelserna felaktigt och utnyttjade situationen i deras valkampanjer.

I april 2005, skickade biträdande statsministern, Mr Ahmed Cheleby, efter flera intellektuella ock framstående personer i staden för att diskutera med dem lösningar för Telafer problemet. Mötena inleddes i hotell Opera i Bagdad och biträdande statsministern för säkerhetsfrågor, Mr Abed Mutlaq al-Juburi, och ministern för försvaret, Mr Sadun al-Dilaymi, deltog i diskussionerna. Den Telafer delegationen informerades om att om stridigheterna inte upphör, kommer staden att bli utsatt för fientliga attacker. Efter flera möten med sina medlemmar, utarbetade den Telafer delegationen en skriftlig redogörelse inklusive konstruktiva förslag för att blåsa live i fredsprocessen i Telafer, och de lade fram den till biträdande statsministern, Mr Ahmed Cheleby.

Inga försök gjordes från regeringens sidan för att genomföra delegationens förslag så att fred återställs i Telafer. Regeringens media fortsatte utgivning och sändning av falska nyheter om regionen. Delegationen reste tillbaka till Bagdad för att delta i den andra omgången av förhandlingarna, men den misslyckades också.

Den 26 August 2005, kallades Telafer delegation bestående av stadens framstående personer till al-Numan militär läger för att möta den vice premiärminister Mr Haydar al-Ibadi. Vid detta möte, informerades delegation medlemmar om att staden skulle antingen vara belägrat och sedan ödelagt eller vissa områden skulle vara omgivna och attackerade och rebellerna skulle arresteras. Statliga mediernas nyhetssändningar började publicera falska nyheter. De började berätta att Telafer folk hade bett den irakiska regeringen om att ingripa och rädda dem från rebellerna.

Den 5 september 2005, aviserade premiärminister Al-Jafari stängningen av gränsen mot Syrien i Telafer regionen. Den 9 september, belägrades följande bostadsområden: Hassan Koy, al-Qadisiyya och Saray. Invånarna uppmanades att lämna staden söderut genom en zon kontrollerades av militära trupper. De shiitiska områden slapp belägringen, men hundra femtio tusen turkmanska sunniter evakuerades från sunnimuslimska områden i sju dagar. Hundratals greps när de kom till andra sidan av regeringens trupper kontrollerade zonen. De evakuerade människorna slussades till närliggande byar och städer där levnadsvillkoren var mycket hårda. Inrikesministeriet kommando soldater invaderade de evakuerade kvarter och hus och ropade slagord som tydde att de hade kommit för att hämnas. Husen i de evakuerade bostadsområden husranssakades och rånades. Dörrarna och fönstren var sönderslagna, möblerna var utspridda och förstörda och maten var blandad med olja och hade kastats på marken. Eftersom området är ett jordbrukssamhälle, hade varje hus ett antal djur. Ett stort antal av dessa djur dog på grund av törst eftersom belägringen varade 7 dagar. Ockupationen och irakiska medier började publicera falska nyheter om att 900 utländska rebeller hade tagits till fånga och att fabriker för tillverkning av Booby-fångade bilar och ett fältsjukhus hade hittats. De gripna personerna samlades och olika typer av vapen lades framför dem och fotograferades och filmades av tv som rebeller, men vissa av dem släpptes dagen därpå. En av de mest skadliga resultat av attacken mot Telafer var avvärjning av sunnimuslim, medan shiiterna var tungt beväpnade.

Den 18 september 2005, dementerade chefen till USA trupper i Telafer, överste Mack Mater, ovannämnda nyheterna och sa att de angripande trupperna i Telafer var våldsamma och att han hade skickat dem ur Telafer.

Premiärministern Al-Jafari kom till Telafer och istället för att besöka de tusentals invånare som bodde i tält i närheten av Telfers utkanter, besökte han inrikesministeriets Commando skvadron och gratulerade dem för deras fientliga handlingar.

När militära operationerna upphörde, började flygande polis kontrollstationer hindra tiotusentals Telafer invånare från att återvända till sina bostäder. Bilarna fick inte komma in i staden, de som återvände till staden tvingades gå flera kilometer med sina barn.

Istället för att inleda en ny fredlig fas i Telafer, fördjupade regeringen sekteristiska fientligheterna.

Efter återvändandet av invånarna till sina hem återigen inleddes attackerna mot sunnimuslimska bostadsområden. Hundratals oskyldiga människor i olika åldrar (15 - 70) greps. Kommunens tjänster var nästan frånvarande. Ett stort antal sekteristiska polisbilar började köra runt. Ett av målen var att hindra deltagandet av invånarna i den kommande folkomröstningen om konstitutionen den 15 oktober 2005.

Den 25 oktober 2005, kallade en företrädare för premiärminister, Mr Haydar al-Ibadi, Telafers viktiga och nyckel personer, ännu en gång, till Kask militär Camp för att diskutera med dem Telafer katastrofen och dess lösningar. Mr Haydar Al-Ibadi uppmanades att klargöra många viktiga frågor: de fientliga handlingarna av militären, och det slumpmässiga arresteringar och mord på sunnimuslimska turkmenska poliser i Telafer, och det stora antalet konfiskerade hus som användes som baracker för soldaterna. Han fick frågan om nästan frånvarande kommunala tjänster och hälso-och sjukvård, och förekomsten av ett stort antal baracker på gatorna. Familjerna tilldelades inte mat ransoner. Han informerades om invånarnas svårigheter att röra sig i staden med alla dessa flygande polis kontrollstationer som gjorde att det dröjde timmar för att lämna och komma in i staden. Trots att skol säsongen hade börjat, ockuperades de flesta skolorna av soldater. Han kritiserades för att regeringen inte hade hjälpt skolelever för att slutföra den slutliga examen för 2005. Mr Haydar var chockade efter att han hade lyssnat på och hört vad Telafer invånarna hade på hjärtat. Han ofta frågade kommunens ställföreträdande chef i Talefer om sannolikheten i folkets påståenden. Han lovade att ge 50 miljoner dollar som ersättning för skadegörelsen och för upprustning av kommunala tjänster. Pengarna hade inte tilldelats Talefar invånarna när denna artikel skrevs, den 15 april 2006.

De konkurrerande makthavarna i området fortsatte sina provokativa verksamheter för att förhindra ett stort antal sunniter i Telafer från att komma åt vallistor på folkomröstnings dag med syftet att skapa instabilitet i regionen. Återvändandet av Telafer människor till staden försvårades. Inga sunnimuslimers utsågs i val provisioner. Observatörerna har utvisats från val center. Val resultatet speglade inte sunnimuslimernas önskemål, som utgjorde majoriteten i Telafer. Detta har fördjupat känslor av orättvisor bland Telafer människor.

Samtidigt som president Bush hävdade i sitt tal i Maryland att freden hade kommit till Telafer och att statliga tjänster hade förbättrats, var livet i staden outhärdlig även för shiiterna. Shiiterna var isolerade i en liten cirkel i shiitiska områden. De shiitiska studenterna kunde inte följa föreläsningar på universitet. De började skylla på regeringen och klaga över bristen på säkerhet. En ny säkerhetskampanj inleddes för att visa de internationella medier som hade kommit för att besöka staden efter president Bushs tal att staden var lugn och att folk i Talefer levde i fred. Antalet poliskontroller ökade i och utanför staden. Det fanns flygande poliskontroller nästan efter varje hundra meter. Den sunnimuslimska område ofta omringades och belägrades och husen husrannsakades. De manliga befolkningarna som var äldre än 15 år samlades in och granskades av förtäckta människor. De som blev utpekade på någon anledning greps och skickades till okända fångelser. Detta hände flera gånger i veckan. På detta sätt, var nästan alla hus husrannsakades mer än en gång inom en kort tid. Dessutom behandlades boende hårt och möbler skadades under räderna. Den grundläggande infrastrukturen - hälsovård, utbildning, kommunala anläggningar förstördes. Mord, kidnappningar, gripanden, slumpmässigt bombningarna med murbruk var nästan dagliga händelser i Telafer. De stora marknaderna var ofta stängda.

Följande siffror visar omfattningen av katastrofen i den drabbade staden, som försumrats av internationella medier och USA regeringen:

- ✓ Antalet personer som har dödats är 1350 och 2650 personer skadades.

- ✓ Sju tusen invånare greps och skickades till Yoka, Abu Girayp, Mosul och kurdiska fängelser, 2750 har ännu inte släppts. Tecken på förföljelse och psykologiska indelning är tydligt på dem som har släppts.
- ✓ Antalet officiella klagomål som Telafer invånare har lämnat till myndigheterna är ca 6250. Hundra femtiotusen invånare fördrevs från sina bostäder i ett mycket dramatiskt sätt.
- ✓ Tre tusen fem hundra familjer fortfarande lever utanför Telafer regionen: i Kerbala, Bagdad, Kerkuk, Mosul. Att det finns ett sådant stort antal fördrivna turkmenska folk som lever fortfarande borta från Talefer kommer att förändra demografin i regionen negativt.

OBS: Denna artikel skriven av Yahya Telaferli, Översättning gjordes av Ahmed Al-Hurmezi från engelska till svenska och har reviderats av Adil Mustafa.